

РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКА ВІЙНА СУЧАСНОСТІ ТА ВОЛОНТЕРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯКУШИНЕЦЬКОЇ ТА ЛУКА-МЕЛЕШКІВСЬКОЇ ГРОМАД

Анотація. Волонтерський рух на Поділлі демонструє неймовірну згуртованість та патріотизм місцевих громад, які щодня підтримують українських захисників через збори коштів, продуктів, техніки та маскувальних сіток. Приклади Якушинецької громади, села Щітки та діяльності фонду «Авангард» свідчать про те, що волонтерство стало невід'ємною частиною життя регіону та важливою складовою тилу для фронту. Така активність формує культуру взаємопідтримки, зміцнює дух українців і наближає перемогу.

Ключові слова: волонтер, допомога, сучасність, кошти, підтримка, війна, військові, єдність.

Diana Zhmutska

THE CONTEMPORARY RUSSIAN-UKRAINIAN WAR AND VOLUNTEER ACTIVITIES OF THE YAKUSHYNETSKA AND LUKA- MELESHKIVSKA COMMUNITIES

Abstract. The volunteer movement in Podillia demonstrates the incredible unity and patriotism of local communities, which support Ukrainian defenders every day through fundraising, products, equipment, and camouflage nets. The examples of the Yakushynets community, the village of Shchytyky, and the activities of the Avangard Foundation demonstrate that volunteering has become an integral part of the life of the region and an important component of the rear for the front. Such activity forms a culture of mutual support, strengthens the spirit of Ukrainians, and brings victory closer.

Keywords: volunteer, help, modernity, funds, support, war, military, unity.

Поділля – край із щирими серцями, де люди здавна вміють підтримувати й допомагати одне одному. У часи випробувань подоляни завжди об'єднувалися задля спільної мети – врятувати, подати руку допомоги. Ще з козацьких часів тут шанували взаємодопомогу, підтримували вдів, сиріт, поранених воїнів. [1, с. 4] Ця моральна спадщина передалася наступним поколінням і стала основою сучасного волонтерського руху. Сьогодні волонтерство на Поділлі набуло нового змісту та масштабу. Воно стало символом людяності, згуртованості й невтомної праці задля спільного блага.

У часи випробувань – війни, економічних труднощів та суспільних викликів – подільські волонтери демонструють приклад

справжнього патріотизму. Вони об'єднують зусилля, щоб підтримати українських воїнів, допомогти переселенцям, забезпечити потреби лікарень, шкіл і дитячих закладів. Завдяки активній позиції мешканців Поділля, доброчинність перетворилася на щоденну справу честі – доказ того, що навіть у найтемніші часи світло людського серця здатне змінювати світ навколо.

Особливо сьогодні вагомий внесок у розвиток волонтерського руху на Поділлі належить територіальним громадам. Саме вони стали тим осередком єдності, де люди щоденно об'єднують свої сили, щоб допомагати армії, переселенцям, лікарням, школам. У кожному селі, у кожній громаді знайдуться ті, хто не залишається осторонь – шиє, варить, плете, збирає, підтримує словом і ділом. Це не просто волонтерство – це щира любов до Батьківщини, що проявляється у конкретних вчинках.

Яскравим прикладом такої згуртованості є Якушинецька територіальна громада. Її жителі не вперше збирають допомогу для українських захисників, розуміючи, наскільки важливо тримати міцний тил. Цього разу знову було передано на фронт чималу партію необхідних речей: «сухі борщі» й каші в реторт-пакетах, маскувальні сітки, смалець, варення, каву, чай, мило, розігрівачі грілки для рук, шкарпетки та солодоці. Частину цих речей зібрали учні та батьки Якушинецького ліцею, які з великою любов'ю долучилися до доброї справи. [2, с. 1]

Такі приклади свідчать, що волонтерство стало невід'ємною частиною життя громади. Люди не чекають наказів чи вказівок – вони діють із власної ініціативи, розуміючи, що кожен внесок, навіть найменший, має велике значення для спільної перемоги. Для когось це приготування домашніх страв, для когось – виготовлення окопних свічок чи плетіння маскувальних сіток. Кожен робить те, що вміє найкраще.

Близько дев'яноста жителів громади від початку повномасштабного вторгнення регулярно долучаються до донатів на підтримку воїнів-земляків. Загалом від початку великої війни колективом громади було зібрано понад 2 мільйони 290 тисяч гривень. [3, с. 2]

Лише у 2024 році вдалося акумулювати понад 2 мільйони гривень, які витрачалися виключно на конкретні запити від військових Якушинецької громади. [3, с. 2]

За ці кошти волонтери придбали й передали нашим захисникам:

- 6 тепловізорів – на суму 394 тисячі гривень;
- ремонт 10 автомобілів – 162,4 тисячі гривень;
- необхідні матеріали та прилади – 512 тисяч гривень;
- 1 дрон – 40 тисяч гривень;
- мобільну лазню – 55,5 тисячі гривень;
- 5 електростанцій EcoFlow – 278,5 тисячі гривень;
- 10 спеціалізованих рацій – 197 тисяч гривень;

зарядний пристрій Bandera Power – 50 тисяч гривень;
генератори – 146 тисяч гривень;
засіб радіоелектронної боротьби (РЕБ) – 45 тисяч
гривень;
комплект Starlink – 41 тисяча гривень;
допомога у закритті зборів на 4 автівки – 120 тисяч
гривень.

Окрім цього, з бюджету Якушинецької територіальної громади було виділено 564 тисячі гривень на придбання станції радіоелектронної боротьби та іншого важливого обладнання для військових. [3, с. 2]

Не менш натхненними є ініціативи мешканців села Щітки, Лука-Мелешківської громади, які поєднують традиції волонтерства з розвитком культури та самодіяльності.

– Це якраз ті заходи, які спрямовані на розвиток та популяризацію культури у громаді, – розповідають аматори сцени. – Адже тепер культура як ніколи на часі. Ми мусимо зберігати і розвивати те, що маємо. Ми, на щастя, маємо можливість вільно працювати і творити. Маємо зберегти нашу культуру, примножувати і розвивати її. Це наш обов'язок. [4, с. 3]

Окрім культурного напрямку, мешканці Щіток активно підтримують і наших воїнів. Вони організовують збір коштів та продуктів для фронту, готують їжу та передають вантажі на передову. Особливу увагу приділяють солодощам, консервації, овочам та засобам гігієни для бійців, що проходять лікування у місцевих шпиталях. Місцеві господині не просто збирають харчі, а й власноруч ліплять вареники й пельмені, випікають пироги та пампушки, готують голубці, налисники та інші страви – аби нагадати воїнам тепло рідної домівки. [4, с. 3]

Ще однією важливою ініціативою тут стало плетіння маскувальних сіток. Маскувальні полотна місцеві волонтерки плетуть уже декілька років, розуміючи, що для армії це витратний і завжди потрібний матеріал. Сітками вкривають окопи, маскують техніку й людей. За кілька годин звичайна сітка та стрічки тканини у жіночих руках стають «павутиною захисту» для сотень українських військових. Нині вдалося сплести понад 40 маскувальних сіток різних розмірів та кольорів. [4, с. 3]

Черга на ці вироби чимала, на тижні вперед, проте для тих воїнів, хто на передовій, дівчата стараються відправляти сітки поза чергою. Головне правило волонтерок зі Щіток – плести з добрими помислами та побажаннями бійцям повернутися живими і неушкодженими. Маскувальні полотна обов'язково плетуть під українські пісні, надаючи роботі особливого духу та енергії.

– Нас об'єднала одна спільна справа — щире бажання допомагати українським військовим, – розповідає очільниця закладу культури Надія Мусійчук. – Спочатку маскувальні полотна плели з того, що було під руками: одні різали, інші в'язали. Відтоді така

робота почала набирати обертів. Працівники та волонтерки працюють за наявності часу, але в усіх уже давно «сіткозалежність». Кожен плете за певними правилами, проте на свій лад, тому сітки мають унікальні візерунки й ніколи не повторюються. [4, с. 4]

За кількістю волонтерської допомоги не відстає і Хмельниччина. В даному регіоні ініціатива волонтерів просто вражає і показує, що допомога може бути різною: від придбання автомобілів – до забезпечення технікою, обладнанням та навіть дрібними, але важливими речами для повсякденного життя на фронті. Сергій Варанчук, що працює пожежником, в цьому регіоні, каже: *«Кожна автівка, кожен переданий прилад чи комплект речей – це частина великої ланки підтримки, що допомагає захисникам виконувати свої завдання, рятує життя та піднімає бойовий дух».* [5, с. 1]

Варто зазначити, що хмельницькі волонтери працюють у тісній взаємодії з місцевими громадами, підприємцями та небайдужими мешканцями. Разом вони організовують збір коштів, закупівлю необхідного обладнання, його транспортування та передачу безпосередньо на фронт. Такі дії охоплюють не лише великі технічні проекти, а й щоденні потреби військових – від продуктів харчування, одягу та медикаментів до тепловізорів, дронів та систем зв'язку.

Прикладом масштабності та організованості роботи фонду «Авангард» є той факт, що з початку повномасштабного вторгнення ними було передано на потреби ЗСУ майже триста автомобілів, серед яких легкові, вантажні, спецтехніка та навіть мобільні лабораторії. Кожен транспортний засіб проходить технічне обслуговування та адаптацію під потреби військових, що гарантує його безпечну й ефективну роботу на передовій. [5, с. 1]

Не менш важливою складовою волонтерської діяльності є навчальна та просвітницька робота. Долучаються студенти, школярі та молодь – вони допомагають у зборі коштів, плетінні маскувальних сіток, виготовленні окопних свічок та інших необхідних речей. Таким чином формується справжнє покоління громадян, які з дитинства розуміють важливість взаємопідтримки та патріотизму.

Волонтерський рух на Поділлі не обмежується окремими громадами чи фондами. Це ціла мережа людей та організацій, що щодня працюють для спільної мети – допомоги тим, хто боронить країну. Завдяки їхній діяльності армія отримує все необхідне, а цивільні відчувають свою причетність до наближення перемоги.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА

1. Death on the battlefield (2001Y2011): Implications for the future of combat casualty care
2. https://rada.info/upload/users_files/21728243/03b3b43e4df80962b4849fbe9007365a.pdf
3. https://rada.info/upload/users_files/21728243/e7713402d7551b602a66c1fb6c12af8c.pdf